

Η Ήπειρος που γίνεται Στερεά Ελλάδα και η δημόσια διοίκηση που ξεκινά από μηδενική βάση

Πολύς λόγος και για πολλά επιμέρους ζητήματα, ασφαλώς, θα γίνει σε περίπου δεκαπέντε ημέρες, στη διάρκεια του συνεδρίου που οργανώνει το ΤΕΕ για το Εθνικό Στρατηγικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης (ΕΣΠΑ ή για τους εμμένοντες Δ' ΚΠΣ)¹. Και πολλά από όσα ειπώθηκαν κατά τις προσυνεδριακές εκδηλώσεις που οργανώθηκαν στην Περιφέρεια² θα μεταφερθούν στην κεντρική συζήτηση και θα αποτυπωθούν στα συμπεράσματα που θα αποτελέσουν και τις τελικές θέσεις του ΤΕΕ.

Αναμφισβήτητα, το θέμα είναι μείζον και καθοριστικό για την περαιτέρω ανάπτυξη της χώρας. Είναι και επείγον, δεδομένου ότι η προγραμματική περίοδος άρχισε και υστερήσεις, όπως αυτές καταγράφηκαν στο Γ' ΚΠΣ και οδηγούν σε τεράστιες απώλειες κοινοτικών κονδυλίων, δεν πρέπει να επαναληφθούν. Πλην, όμως, αυτές (να δεχθούμε) οι αντικειμενικές πιέσεις, δεν είναι δυνατόν να αποτελέσουν άλλοθι για να προωθηθούν ιδέες που δείχνουν να εκπορεύονται από... μαθητευόμενους μάγους. Και εν προκειμένω:

Είναι λυπηρό, που μια εξόφθαλμα λανθασμένη συρραφή των 5 ΠΕΠ (Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων) παραμένει χωρίς την αναγκαία διόρθωση και στο τελικό κείμενο που δόθηκε για διαβούλευση, παρά την έγκαιρη και έντονη επισήμανση που είχε γίνει από τους εκπροσώπους του ΤΕΕ. Το ΠΕΠ Ηπείρου - Θεσσαλίας - Στ. Ελλάδας, για παράδειγμα, είναι μια τεχνοκρατική, αντιαναπτυξιακή, αντιαποκεντρωτική συρραφή Περιφερειών που αντίκειται ακόμη και στο Γενικό Κανονισμό των Διαρθρωτικών Ταμείων, ο οποίος επιβάλλει προγράμματα με περιφερειακή αναπτυξιακή συνεκτικότητα. Δεν χρειάζεται πολλή φαιά ουσία για να αντιληφθεί κανείς ότι ουδεμία ενιαία αναπτυξιακή στρατηγική μπορεί να σχεδιαστεί για την Ήπειρο και τη Στερεά Ελλάδα.

Την ίδια στιγμή, αυτοί που προτείνουν το πλαίσιο υλοποίησης του ΕΣΠΑ, δείχνουν να αγνοούν τις υφιστάμενες δομές και τις θετικές ή αρνητικές εμπειρίες από τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης τριών προηγούμενων ΚΠΣ. Διαφάνεται ότι ανατρέπουν, αντί να διορθώνουν, υφιστάμενες διαδικασίες, με αποτέλεσμα η διαχείριση να ξεκινά από μηδενική βάση. Προτείνουν νέες ειδικές δημόσιες υπηρεσίες, κάποιες Α.Ε. και αναπτυξιακούς Οργανισμούς, διογκώνοντας περισσότερο το επίπεδο διαχείρισης του ΚΠΣ. Έως ότου, όμως, συσταθούν, στελεχωθούν και λειτουργήσουν, είναι βέβαιο ότι θα καθεί πολύτιμος χρόνος.

Ηεμμονή των αρμοδίων στις συγκεκριμένες πέντε (αντί έξι, ίσως και επτά) Περιφέρειες, όπως και ο ρόλος και η σκοπιμότητα σύστασης των διαχειριστικών αρχών, ευλόγως κρίνεται από πολλούς ως μια ακόμη προσπάθεια συγκέντρωσης του ελέγχου της ανάπτυξης στο κέντρο, ερήμην και εις βάρος των περιφερειακών παραγωγικών δυνάμεων. Πολύ περισσότερο όταν (και οφείλουμε να το τονίσουμε) δεν έγινε διαβούλευση με τους εταίρους επί των επιλογών σε κανένα από τα επίπεδά τους. Άλλωστε, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο το ΤΕΕ, με το συνέδριο, προτίθεται να επιδιώξει την κάλυψη ορισμένων από αυτά τα κενά, παράλληλα προς την προσπάθεια ευρύτερης συζήτησης αναφορικά με το διακύβευμα του νέου προγραμματισμού για την ανάπτυξη της χώρας.

(1) Αθήνα, 13-15 Ιουνίου, «Οι αναπτυξιακές προκλήσεις στην 4η Προγραμματική Περίοδο (2007-2013) και ο ρόλος των μηχανικών».

(2) Πάτρα, Λάρισα, Ηράκλειο, Θεσσαλονίκη